

سیاست سرکوبگرانه دولت ترکیه علیه نیروهای انقلابی و چپ را محکوم میکنیم

دولت ترکیه با آغاز حملات نظامی و بمباران مناطق استقرار نیروهای (پ ک ک) آتش بس شکننده ای را که از دوسال قبل میان نیروهای نظامی (پ ک ک) و ارتش ترکیه برقرار شده بود، شکست و تمام امید واریهای نیروهای دموکراتیک و زحمتکشان ترکیه برای حل مسائل از طریق مسالمت آمیز را نقش بر آب کرد و اینک شبخ جنگ و کشتار بر فراز ترکیه در پرواز است. ترکیه علاوه بر بمباران مداوم پایگاه های (پ ک ک) در قنديل، نیروهای کرد ی. پ. گ. "درسوریه را نیز که در خط مقدم جبهه جنگ علیه داعش می‌رزمند، بمباران کرده است.

هفته گذشته بعد از انفجار در محل گردهمایی جوانان سوسیالیست ترکیه که برای جلب حمایت و کمک رسانی به کوبانی در شهر «سوروچ» گردهم آمده بودند با برجای گذاشتن بیش از ۳۳ قربانی و تعدادی زخمی بهانه لازم را به حزب حاکم (آ ک پ) داد تا اهداف سیاسی خود را در آشکال دیگری به پیش ببرد. بعد از این اقدام جنایتکارانه در حالیکه انگشت اتهام (چه بدلیل احتمال دست داشتن حزب حاکم ترکیه در این جنایت و چه بخاطر عدم تامین امنیت این تجمع مسالمت آمیز)، به سمت حزب حاکم نشانه رفته بود با برعهده گرفتن مسئولیت انفجار توسط داعش و کشته شدن دو مامور امنیتی بدست نیروهای (پ ک ک) که گفته میشود به انجام عملیات داعش یاری کرده بودند، دولت ترکیه با اعلام خطر کشیده شدن درگیریهای سوریه به داخل خاک ترکیه همزمان با بمباران مواضع داعش بمباران محل استقرار نیروهای پ ک ک در کوهستان قنديل را نیز آغاز کرد. علاوه بر آن بمباران مواضع نیروهای ی پ گ درسوریه و موج دستگیریهای گسترده هواداران پ ک ک و مبارزین و مخالفین سیاست های اردوغان در سراسر شهرهای ترکیه نشاندهنده این واقعیت است که حزب حاکم (آ ک پ) برای جبران شکست های سیاسی خود در داخل و خارج از ترکیه بدنبال ماجراجویی های خطرناکی است.

در عرصه منطقه شکست سیاست های حزب حاکم عدالت و توسعه و شکست سیاست های آن در داخل ترکیه که در انتخابات پارلمانی اخیر بازتاب یافت علل عمده اتخاذ سیاست های جدید دولت ترکیه محسوب میشود.

در حالیکه تلاش اردوغان برای سقوط سریع دولت اسد و روئای تشکیل امپراطوری جدید با بن بست مواجه شده بود مبارزه گسترده نیروهای انقلابی کرد بر علیه داعش و مقاومت زنان و مردان کوبانی در درهم شکستن محاصره شهر و موفقیت در تثبیت سیستم کنفدرالیسم دموکراتیک، بعنوان آلترناتیوی دموکراتیک و انقلابی در برابر جریانات اسلامی و دول ارتجاعی منطقه، اقبال افکار عمومی از این سیستم، حزب حاکم ترکیه را به هراس انداخت. ترکیه که به همراه آمریکا، متحدین منطقه ای و غربی خود عامل اصلی شکل گیری گروهائی نظیر داعش، النصره و غیره بوده و با آموزش و تسلیح آنها در کنار عربستان سعودی و قطر به کشتار و ویرانی در عراق سوریه دامن زده است، در برابر موفقیت های نیروهای انقلابی کرد و بواسطه پشتیبانی افکار عمومی مرفقی جهان از این جنبش اگر چه برغم تهدیدات و سنگ اندازیها علنا نتوانست از حملات داعش به نیروهای رزمنده کانتون های سه گانه کردستان سوریه پشتیبانی کند اما حمایت نهان از داعش نیز نتوانست پیشرویها و موفقیت های نیروهای انقلابی را مهار سازد. اکنون دولت اردوغان در حالی ظاهراً و علناً به داعش اعلام جنگ کرده است که هدف اصلی آن زدودن ننگ همکاری با داعش در افکار عمومی و ایجاد اختلال و وقفه در مبارزات کردهای

سوریه از طریق ایجاد منطقه امن و جلوگیری از سقوط افرین و اتصال آن با کانتون های موجود در کردستان سوریه است که میتواند راه دریائی کردستان را باز و از وابستگی آنها به ترکیه بکاهد.

علاوه بر اینها نه ترکیه و نه متحدان آمریکائی و غربی آن و نه هیچکدام از دول منطقه تحمل سیستم خودمدیریتی و کنفدرالیسم دموکراتیک در منطقه، بویژه در همسایگی خود را ندارند. پدیده ای که موفقیت های آن میتواند در مبارزات توده های زحمتکش مردم منطقه که در زیر مهمیز نظامهای ارتجاعی هستی و نیستی اشان را بر باد میینند تاثیر تعیین کننده ای بگذارد. لذا حزب حاکم ترکیه نه تنها از این جهت که تثبیت سیستم خودمدیریتی و کنفدرالیسم دموکراتیک میتواند به رشد آگاهی و ارتقای مطالبات و مبارزات زحمتکشان ترکیه بویژه توده های تحط ستم و استثمار کردستان تاثیر گذاشته و انرا به سمت رادیکالتر شدن سوق دهد، بقای چنین سیستمی را بر نتافته و با تمام نیرو برای نابودی آن خواهد کوشید.

در عرصه داخلی نیز پیروزی حزب دموکراتیک خلقها (گ-د-پ) قدرت انحصاری (آ-ک-پ) را با چالش جدی مواجه کرد و این حزب اکثریت مطلق پیشین در پارلمان را از دست داد و بدین ترتیب نقشه اردوغان برای تغییر قانون اساسی و کسب اختیارات بیشتر برای ریاست جمهوری را نقش بر آب کرد. اکنون حزب حاکم ترکیه با پس زدن پروسه صلحی که از دو سال قبل آغاز شده بود و با از سرگیری جنگ با نیروهای پ ک ک بر آن است تا بخشی از رای دهندگان به حزب دموکراتیک خلقها و نیز آرای ناسیونالیستهای ترک را به سمت خود جذب کند و با برگزاری انتخابات زودرس به اکثریت لازم جهت تشکیل دولت و تغییر در قانون اساسی دست یابد. این واقعیت را هم نباید از نظر دور داشت که اردوغان تلاش خواهد کرد تا با اعلام شرایط اضطراری و با انتساب رهبران حزب دموکراتیک خلقها به پ - ک - ک رهبران و فعالین این حزب را بازداشت کرده و مانع از فعالیت آنها در انتخابات آتی گردد. به جرات میتوان گفت که حزب حاکم ترکیه ضمن پیشبرد استراتژی سرنگونی اسد، مهار و نابودی جنبش انقلابی کردستان سوریه، دست به کودتائی زده است که هدف عمده آن سرکوب جنبش انقلابی خلق کرد و سایر جنبشهای اجتماعی ترکیه است. اینکه اوضاع بسیار بغرنج منطقه و قدرت و توان نظامی و اجتماعی پ ک ک و پ ی د و افکار عمومی مترقی ترکیه و جهان اجازه رسیدن اردوغان به اهداف ارتجاعی اش را خواهند داد، امری است که تشنگان قدرت و ثروت از آن غافل هستند. تردیدی نیست که نیروهای انقلابی کردستان سوریه و ترکیه با پشتیبانی زحمتکشان کردستان و افکار عمومی مترقی جهان از پس حملات ددمنشانه دولت سرکوبگر ترکیه برآمده و از این آزمون نیز سربلند بیرون خواهند آمد.

ما ضمن محکوم کردن اقدامات توطئه گرانه و سرکوبگرانه دولت ترکیه علیه نیروهای انقلابی کردستان و نیروهای چپ و ترقی خواه ترکیه و مداخله کشورهای امپریالیستی در تحولات منطقه از کارگران و زحمتکشان و از سازمانها و مجامع انقلابی و بشردوست دعوت میکنیم که از کمک و یاری به نیروهای انقلابی درگیر با جریانات ارتجاعی و دول سرکوبگر منطقه دریغ نوزند

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

هشتم مردادماه ۱۳۹۴